

תשקיף

הערבים מאיימים

להעלות מחירי הנפט

הסדר במזרח-התיכון או העלאה של מחירי הנפט — זו כנראה הברירה שהציב הנסיך פאהד, יורש-העצר הסעודי, המבקר עתה בוושינגטון, לפני ממשלת הנשיא קארטר. מדינות-הנפט הערביות לא יטילו אמבארגו של נפט על ארצות-הברית, אולם די בהעלאת מחירי הדלק כדי לסכן את כלכלת ארצות-הברית.

בקרוב יהודי אמריקה מובעת עתה הראגה שהשימוש בנשק הנפט כדפי ארצות-הברית, במטרה שזו תכפה הסדר על ישראל, עלול לגרום דגל של אנטישמיות בארצות-הברית, במידה שיהודי אמריקה ייאצו להגיע לעימות עם הנשיא בנושא זה.

רבין יתמודד על

תפקיד היו"ר

החלטתו המפתיעה של ראש-הממשלה, יצחק רבין, לסיים את חיפשתו ולחזור למלא באופן פעיל את תפקיד ראש-הממשלה עד להקמת הממשלה החדשה, מתפרשת במיפגת העבודה כסטירת-לחי לשמעון פרס, שישראש בשיבות הממשלה בהיעדרו של רבין, וכהכרזה על התמודדות חדשה בין השניים. נראה כי אחרי מפלת המערך בבחירות סבור רבין שנוצר מצב חדש.

פרס נבחר עלידי מרכז מיפגת העבודה כמועמד לראשות הממשלה במקומו, אך לא נבחר לתפקיד וישראש-הממשלה באופוזיציה, תפקיד שאותו מציעים לו עכשיו. נראה כי רבין מתכוון להתמודד עם פרס על תפקיד זה.

צפוי עימות כספי

בין העבודה ומפ"ם

בין שני מרכיבי המערך עלול לפרוץ סיכסוך כספי, שלו יכולות להיות השלכות גם ביחסים האחרים בין שתי המפלגות. מפ"ם השאילה למיפגת העבודה, לצרכי הבחירות, כספים רבים, המסתכמים כסכומים של מיליוני ל"י, וזאת נוסף על

יאושר קאזינו

לת"רים באילת

ראש עיריית אילת, גדי בן, פנה לוועדת-השרים שמיפגת בעניין פתיחת הקאזינו באילת בבקשה לזרז את קבלת ההחלטה בנדון עוד לפני חגי לופיה-השיכון. השבוע יפגש ראש העיר עם שרי האוצר, המיסחר-ההתע"י שיהיה המיושם, כדי שינסו לסיים את השיפוט בתוכנו הקאזינו לפני סוף תום בהונתם. ייתכן שכבר בימים הקרובים תיפול ההחלטה לכאן או לכאן. לפי הנועצה המונחת על שולחן השרים, יהיה הקאזינו פתוח לתורים בלבד, הכניסה אליו תהיה רק אחרי הצגת דרכון זה, והמשחקים עצמם יתנהגו גם הם במטבע זה.

חלקה בתקציב-הבחירות של המערך. במיפגת העבודה קיוו כי אחרי הבחירות ניתן יהיה להחזיר למפ"ם הלוואות אלה, מכספי מימון-הבחירות הממלכתי. עתה, משנקלעה מיפגת העבודה לחובות כבדים, אין בכוחה לממש את התחייבויותיה.

וייצמן פנה לברק

אלוף (מיל.) עזר וייצמן, המועמד לתפקיד שר הביטחון מטעם הליכוד, פנה ליועץ המישפטי, פרופסור אהרון ברק כדי שיודה לו כיצד לנהוג לגבי שותפויותיו וקשריו עם חברות וסוכנויות המנהלות עסקים עם מישרד-הביטחון. וייצמן העביר לברק רשימה מלאה של כל החברות שהוא קשור בהן והודיע כי ימלא אחר כל הנחיה של היועץ-המישפטי, גם אם יורה לו לנתק את כל קשריו עם חברות אלה.

אלי מזרחי

מבקש להמשיך

ראש-לישכת ראש-הממשלה, אלי מזרחי, שכיחן בתפקיד זה הן בתקופת כהונתה של גולדה מאיר והן בתקופת כהונתו של יצחק רבין, מבקש להמשיך לשרת בתפקיד גם כאשר יכהן איש הליכוד כראש-הממשלה. בפגישה שהיתה לו עם עזר וייצמן אף טען מזרחי, כי מנחם בגין יוכל להיעזר בניסיונו ובכביאותו במה שהתרחש במישרד ראש-הממשלה.

הליכוד יזמין אושי

"לירה בשוה"

ראגה הובעה בקרב ראשי הליכוד נוכח מחסור צפוי כאישום ממקורכי הליכוד, כדי לאישי מישרות בחירות כמומשל. כבר עתה ברור שאנשי הליכוד יודקקו לעשרות, אם לא למאות אישים, שימלאו תפקידים בכירים במישרדים הממשלתיים במקומם של אנשי המערך שייאלצו ללכת. כבר עתה מסתבר שאין קופצים רבים על תפקידים אלה. לנוכח תופעה זו עומדים ראשי הליכוד ליוזם פנייה לבעלי מקצועות חופשיים, להתנדב לשירות הממשלתי תמורת משכורת סימלית של "לירה בשוה" במטרה לסייע לליכוד להגשים את הבטחותיו ואת מדיניותו.

הסכם סודי

עם ד"ש?

שמועות עקשניות, שפשטו בקרב ד"ש, טוענות כי כבר קיים הסכם סודי בין ראשי ד"ש ובין הליכוד על הצטרפות התנועה לקואליציה. הסכם זה כולל גם ברית בהסדרות, תוך מסירת תפקיד המזכ"ל למאיר עמית. ידון יהיה סגן ראש-הממשלה, ואילו שני התיקים האחרים המוצעים לד"ש — מישפטים ורווחה — יתחלקו בין אמנון רובינשטיין ושמאל תמיר. בקרב עקפני ד"ש עוררו השמועות התמרמרות רבה, מפני שפירושו — אם אכן יתאמתו — הוא שראשי התנועה מתעלמים כליל מקיומם של מוסדות התנועה, שנבחרו ברעש כה גדול.

תנועה על-מיפלגתית

להצלת הדמוקרטיה

בחוגים שונים התעוררה כימים האחרונים יוזמה להקמת גוף עדימיפלגתי רחב, להגנה על הדמוקרטיה ולמאבק נגד הליכוד ושותפיו. מקורן של יוזמות אלה הוא ההכרה, שמשטמה בקרב חברי תנועות שונות, כי המיבנה המיפלגתי הישן שוב אינו הולם את המאבקים הציבוריים הצפויים תחת שיטתן הליכוד.

מישאל-עם - הנושק

הסודי של הליכוד

הרעיון של עריכת מישאל-עם על סיפוח

הגדה והרציעה, הוא מלכודת מתוחכמת של תנועת החרות. ליכאורה מועלה הרעיון כפשרה מאולתרת, שמטרתה לאפשר את כניסת ד"ש לממשלה. לפי רעיון זה ייערך כעבור זמן-מה מישאל-עם על הסיפוח, וכל שותפי הקואליציה מתחייבים מראש לקבל את הכרעת הציבור. בשביל ד"ש, זהו מוצא של כבוד שיחפה על כנידתה המוחלטת בעקרונותיה המוצהרים. למעשה נועד מישאל-עם לבצר את מעמדה של תנועת-החרות כשליטה בילעטית במדינה. כמושאל של "כן" ו"לא", יש תמיד יתרון עצום לבעלי ה"כן" ביחוד כאשר כל כנייה-תיקשורת במדינה ינהגו מערכתית-עמומה נמרצת למען הסיפוח.

ראש-המועצה

הצביע בגלוי

אברהם אלוני, ראש-מועצת קריית-שמונה, הפר את חוק הבחירות כאשר נכנס לקלפי שלו עם פתקי הצבעה של המערך, נוסף בו לעינו ועדת הקלפי והצהיר: "אני רוצה שחרא שאני מצביע אמ"ת". כשהעיר לו יושבראש ועדת הקלפי כי התנהגות מעין זו מהווה עבירה על החוק, העיר ראש-המועצה: "לא איכפת לי! אני רוצה שכל תושבי העיר יידעו מה אני מצביע!"

רק"ח -

מחוץ לחוק?

בקרב אנשי הוועדה המיוחדת שהוקי מה עלידי הליכוד, בראשותו של ח"כ אמנון לון, לקביעת מדיניות ממשלתית-הליכוד כלפי המיעוט הערבי, נודנה גם האפשרות להציג את רק"ח אל מחוץ לחוק. נראה כי הרוב בוועדה מתנגד, בשלב זה, להצעה זו. אולם, לא מן הנמנע שאנשי הוועדה יבועו לממשלת הליכוד להזהיר את אנשי רק"ח כי אם יפיתו למחומות בניסח יום-האדמה, עלולה התוצאה לגביהם להיות הרי צאתה של רק"ח אל מחוץ לחוק.

התנהגותו התמוהה של ראש-המועצה הוסברה בכך, שימים אחדים קודם-לכן הוא אירח בקריות-שמונה את המבוקש עלידי מישטרית צרפת, פלאטיו-שרוקין, בן תושבי הקרייה משטמה השמועה כי אלוני נמנה עם תומכיו של פלאטו ומבקש להצביע עבורו. עלידי האקט הפומבי שלו בקלפי, ביקש אלוני להפריך שמועה זו.

ראשי המועצה

לתרבות ושארם

בתפקידיהם

הידיעה שפורסמה במדור "נמר של נייר" (העולם הזה 2071) בדבר הכוונה, כביכול, לפטר את מנהלת המועצה-לתרבות-ולאמנות, לאה פורת, ואת סגנה, הד"ר ג'וזף מיכמל-מלקמן, היא חסרת-ייסוד ומבוססת על מידע מוטעה. ייתכן שכשתקום ממשלה אחרת יהיו ניסיונות לסלק את השניים מתפקידיהם בשל גישתם, אולם איש לא התכוון לעשות זאת לפניכן. גהפוך הוא. גם לאה פורת, המושאלת למועצה-לתרבות עלידי רשות השידור, וגם הד"ר מיכמל-מלקמן ביקשו לפרוש מתפקידיהם אלה ולחזור לעיסוקיהם האחרים, אך הופעלו עליהם לחצים כבדים להישאר בתפקידם.

הבהרה

עדימנת למנוע אייהכנות והתרשמויות בלתי-נכונות, מובחר בזה כי הכתבה "רפוקים בצרית", על הנעשה בבית-הספר לשריון, בעיקבות דו"ח מבקר-המדינה, שהתפרסמה בהעולם הזה (2071), לא נכתבה בידי בנימין עמירדור, הפרשן הצבאי של העולם הזה.